

Единайсето съобщение

**Давид и Авигея типизират
воюващия Христос и воюващата църква**

Пасажи от Писанията: 1 Царе 25:2-42; Еф. 5:25-27; 6:10-13;
Откр. 19:7-9, 11-21; Евр. 6:19; 10:19-20; 13:13

I. В 1 Царе 25:16-44 е описано отношението на Давид спрямо Навал и Авигея:

- А. В тази глава виждаме мъдростта на Авигея, която укроти гнева на Давид—стих. 23-31.
- Б. Давид откликна на молбата на Авигея и благослови Йехова, Който я беше изпратил да го посрещне. След това той благослови и нея затова, че тя го възпря да не влезе в кръвопролитие и да не отмъсти с ръката си—стих. 32-35.
- В. Красотата и мъдростта на Авигея плениха Давид, и след смъртта на Навал той я взе за жена и тя стана негова половинка във воюването—стих. 36-44.

II. Давид типизира воюващия Христос сред страдания—28-ми стих:

- А. Давид типизира Господ Исус като човек в Неговите страдания на земята преди Неговото възкресение. Давид страдаше, за да покори похищаващите врагове и да придобие добрата земя, почвата за Божията сграда—Пс. 69:1-9.
- Б. Това, че Давид беше утвърден от Бога, се виждаше в непрестанните му победи над филистимците. Затова той е праобраз на война Христос—2 Царе 5:17-25.
- В. Йехова е Воинът, Който воюва за нас и триумфира над всички наши врагове; затова Той е нашият триумф, нашата победа—Изх. 17:8-16.
- Г. В Псалм 110:5-6 виждаме, че Христос е не само Царят и Свещеникът, но и Воинът:
  - 1. В деня на Своя гняв по време на Своето пришествие Христос ще бъде най-великият Победител. Той ще победи всички народи, ще съкруши царете и ще разбие главата на враговете и ще извърши съд над всичките Си противници—стих. 1-2, 5-6.
  - 2. Съгласно Откровение 19:11-14 по време на пришествието Си Христос ще бъде Воинът:
    - а. Господ няма да воюва сам срещу Антихриста и войските на народите.
    - б. Христос ще дойде с невястата Си, която ще бъде Неговата войска. Заедно с нея Той ще воюва против Антихриста и неговите войски—стих. 7-9.
- Д. Воинът Христос е победоносният Христос—Йн. 12:31; Еф. 4:8; Евр. 2:14:
  - 1. В Своето земно служение победоносният Христос победи дявола и унищожи неговите дела—Мт. 4:1-11; 1 Йн. 3:8.
  - 2. В Своето разпятие победоносният Христос изхвърли княза на този свят, унищожи дявола, ограби началниците и властите и унищожи смъртта—Йн. 12:31; Мт. 27:51; Евр. 2:14; Кол. 2:15; 2 Тим. 1:10.
  - 3. Възкресението на победоносния Христос свидетелства, че Той победи смъртта—2:8.
  - 4. В Своето възнесение победоносният Христос „плени плен“. Той ни освободи от узурпиращата ръка на Сатана и ни издигна до най-високото място във вселената—Еф. 2:6; 4:8.

5. Победоносният Христос ще дойде като воюващият Генерал, като Воинът, с войската Си, за да воюва срещу Антихриста, срещу царете под негова власт и техните войски при Армагедон—Откр. 19:11-21.

III. Авигея типизира воюващата църква сред страдания—1 Царе 25:2-42:

- A. От 25-та глава на 1 Царе Авигея винаги беше до война Давид и го следваше в неговите войни—стих. 40-42:
  1. Брактът на Авигея с Давид типизира рекрутирането, привличането на църквата като войска за воюване—Еф. 6:10-20.
  2. Авигея типизира воюващата църква, която воюва за Божието царство сред страдания—Откр. 1:9; 11:15; 12:10.
- Б. Праобразът на Авигея показва, че трябва да бъдем едно с Христос в Неговите страдания—Фил. 3:10; Кол. 1:24; Откр. 1:9:
  1. Христовите скърби се делят на две категории: скърбите за осъществяване на изкуплението, които бяха изпълнени от Самия Христос, и скърбите за произвеждането и изграждането на църквата, които трябва да бъдат изпълнени от апостолите и вярващите—Кол. 1:24.
  2. Фактът, че Павел споменава Христовите скърби във връзка с Божието настояничество, показва, че настояничеството може да се извършва само чрез страдания—25-ти стих:
    - а. Ако искаме да участваме в Божието настояничество, трябва да сме готови да страдаме—Откр. 1:9; 2 Кор. 1:3-6.
    - б. Всички, които участват в службата на църквата или в служението, трябва да бъдат готови да станат съпричастни на настояническите скърби. Това означава, че трябва да сме готови на всяка цена да изпълним настояничеството си—4:10-12; Йн. 12:24-26.
- В. Праобразът на Авигея олицетворява участието на църквата в духовната борба заедно с Господ Исус—Еф. 6:10-20:
  1. Църквата, като половинка на Христос, като Негова невеста, е разкрита в Ефесяни 5:25-27. Тази половинка се превръща във воинът, боецът в Ефесяни 6:10-13:
    - а. Съдържанието на 5-та и 6-та глава на Ефесяни ще се изпълни по време на събитията в 19-та глава на Откровение.
    - б. Съвкупността на победителите се превръща в невестата като половинка на Христос (стих. 7-9). Тази половинка се превръща в Христовата войска, която ще победи Антихриста при Армагедон (стих. 11-21).
  2. Освен изпълнението на Божията вечна цел и задоволяването на Божието сърдечно желание, трябва също така Божият враг да бъде победен. Затова църквата трябва да бъде воин—Еф. 1:11; 3:9-11; 6:10-12.
  3. Духовното воюване е необходимо, защото волята на Сатана е противопоставена на Божията воля—Мт. 6:10; 7:21; Ис. 14:12-14:
    - а. Коренът на духовното воюване се крие в конфликта между божествената воля и сатанинската воля.
    - б. Бидейки църквата, целта на нашето воюване е да покорим сатанинската воля и да победим Божия враг—Откр. 12:11.

4. Сатана се страхува и трепери от църквата като Тялото Христово, корпоративния воин, който воюва против него и против неговото царство— Пес. 6:10; Еф. 6:10-20.
5. Христос ще се ожени за онази, която дълги години води битката срещу Божия враг—Откр. 19:7-9, 11-16.
6. Победителите, съставляващи Христовата невеста, водят битка срещу всички Божии врагове и ги побеждават за въвеждането на Божието царство—2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21; 11:15; 12:10.

IV. Праобразът на Авигея олицетворява вярващия, който излиза при Исус извън стана и носи Неговия позор—Евр. 13:13:

- A. Нашият християнски живот се състои от два аспекта—вътрешен и външен— 6:19-20; 13:13:
  1. Вътрешният аспект е типизиран от суламката, а външният аспект е типизиран от Авигея—Пес. 6:4, 10, 13; Евр. 13:13.
  2. От една страна, ние сме зад завесата, в Пресвятото място. От друга страна, ние сме извън града, извън стана, пред човеците—6:19-20; 13:13.
    - а. От вътрешна гледна точка, ние се наслаждаваме на възкръсналия Христос, а от външна гледна точка, ние следваме Исус—6:19; 13:13.
    - б. Когато се докосваме до Господа във вътрешните покои, в Пресвятото място, в тайното място, ние приличаме на суламката—10:19-20; Пес. 1:4; 4:10; 6:13.
    - в. Когато свидетелстваме за Господа и работим за Него във външния си начин на живот, ние приличаме на Авигея, която странстваше с Давид в пустинята—1 Царе 25:40-42.
- Б. Всеки ден ние преживяваме тези два аспекта—Евр. 6:19-20; 10:19-20; 13:13:
  1. Ние се намираме отвъд завесата като суламката, живеем в Пресвятото място и се наслаждаваме на възкръсналия и прославен Христос; същевременно ние се намираме извън стана като Авигея, живеем в света и следваме смирения скромнен Исус—6:19-20; 13:13.
  2. Също като суламката и Соломон, ние живеем в дворците от слонова кост и общуваме вътрешно с Господа; същевременно, подобно на Авигея, външно погледнато, ние живеем и работим, следвайки Давид във войната и в страданията—Пс. 45:8; 1 Царе 25:40-42.
  3. Този, Който е в нас, е възкръсналият Христос, а Този, Който е извън нас, е Исус Назарянина—Откр. 1:17-18; Мт. 2:23.
  4. Вътрешно ние споделяме наслаждението на суламката в тайното място, а външно ние водим обществения живот на Авигея.
- В. Когато вярващите в Христос излязат от завесата, от вътрешните покои на общението, те могат да вървят в пътя на кръста и да следват страдащия Исус— Евр. 6:19; 10:19-20; 13:13:
  1. Само онези, които влизат отвъд завесата, могат да излизат при Исус вън от стана и да носят Неговия позор—6:19; 10:19-20; 13:13.
  2. Възкръсналият Христос в нас ни води да следваме страдащия Исус—13-ти стих.

3. Господ Исус извървя пътя на кръста и влезе във възкресението и сега води нас, Своята Авигея, в пътя на кръста, за да Го следваме извън стана и да носим Неговия позор—13-ти стих.